

věcného práva přímo jménem zmocnitelovým, není v čl. 368 obch. zákona rozřešena (tak také Staub-Pisko, 2. vydání, II. díl, str. 448) a je tu přihlížeti k občanskému právu (Staub-Pisko str. 421). Žalobce nepřednesl, tím méně prokázal, že povinný v souzeném případě, prodáv odevzdané mu zboží a přijav za ně peníze, jednal v mezích zjevné plné moci (§ 1017 obč. zák.) a jen v takovém případě nabývá práva jménem zmocnitelovým, jinak je pokládati za oprávněna jen zmocněného a zmocnitel má proti němu jen obligační nárok na vydání veškerého užítku (§ 1009 obč. zák.), t. j. v souzeném případě na vydání tržové ceny. Ježto povinný peníze, o které jde, v době provedené exekuce měl ještě ve své moci, neodevzdav je žalobci, a ježto ani nebylo tvrzeno, tím méně prokázáno, že prokazatelným způsobem dal na jevo, že je jen uschovává jménem žalobcovjm (§ 428 obč. zák.), nepřisluší žalobci k zabavenému předmětu právo exekuci zabraňující, a plným právem byla žaloba odvolacím soudem zamítnuta.

Čís. 13090.

Správce společného domu, ustanovený podle § 836 obč. zák. soudem, nemůže býti zbaven správcovství prohlášením spoluvlastníka, který nemá většinu podílů společného domu.

K výpovědi správy a k žalobě o zrušení společné správy není pasivně oprávněn správce, nýbrž jen ostatní spoluvlastníci.

O návrhu, by místo dosavadního správce společné věci byl ustanoven správce jiný, jest rozhodnouti v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1933, Rv I 1199/32.)

Žalobkyně byla spoluvlastnicí jedné poloviny domu čp. 116, žalovaní manželé Václav a Růžena K-ovi, každý jedné čtvrtiny téhož domu. K souhlasné žádosti žalobkyně a manželů K-ových byl ustanoven správcem společné nemovitosti Ladislav H. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na Ladislavu H-ovi, by bylo uznáno právem, že společné správcovství domu čp. 116, udělené žalovanému Ladislavu H-ovi usnesením ze dne 27. května 1931, výpovědi žalobkyně danou dopisem ze dne 14. července 1931 ohledně polovice domu čp. 116, žalobkyni do vlastnictví domu připsané zaniklo; — že žalovaný jest povinen to uznati, veškerých úkonů, které jeví se výkonem tohoto zmocnění ke správě polovice domu čp. 116 žalobkyni do vlastnictví patřící, se zdržeti a vyúčtování podle 1012 obč. zák. za dobu od 27. května 1931 do 14. července 1931 předložiti. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Jde o to, zda správcovství domu čís. pop. 116 zaniklo výpovědi žalobkyně, čili nic. Ze spisů okresního soudu Nc I 140/31 vyplývá, že žalující a manželé Václav a Růžena K-ovi souhlasili s tím, by byl ustanoven společný správce domu čís. pop. 116, a že usnesením okresního soudu ze dne 27. května 1931 ustanoven byl správcem žalovaný. Toto společné správcovství může býti zrušeno, jak právem usuzuje prvý soud, jen tímž způsobem, jakým je lze zříditi, tedy buď dohodou většiny společníků nebo, nelze-li docíliti dohody, žalobou

na společníky, kteří nechtějí ke zrušení svoliti. Žalující jako majitelka jedné polovice domu čís. pop. 116 nemá podle §§ 833 a 836 obč. zák. většinu a přichází tudíž k platnosti zásada § 835 obč. zák., že musí býti sporné otázky mezi podílníky rozhodnuty soudem a teprve na základě takového rozhodnutí může žádaná změna nebo opatření se státi. Jednostranné zrušení dřívější dohody o tom, že má býti správa zřízena a jednostranné odvolání správy žalobkyní není tedy možným, to musí žalobkyně uplatňovati sporem proti manželům Václavu a Růženě K-ovým, jakožto druhým majitelům domu čp. 116, nikoliv proti žalovanému, který k tomu není oprávněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Otázkou, zda věc v tomto sporu řešená, právem byla rozhodnuta pořadem práva, či zda v řízení nesporném mělo o ní býti rozhodnuto, nemohl se nejvyšší soud již obírat, poněvadž otázka přípustnosti pořadu práva byla pravoplatně rozhodnuta ve smyslu kladném souhlasnými rozhodnutími nižších soudů, jimiž jest vázán dovolací soud. Žalovaný byl ustanoven správcem společného domu, jehož polovina patří žalobkyni, ve smyslu § 836 obč. zák. soudcem. Správce ten jest podle § 837 obč. zák. zmocněncem, ovšem společným zmocněncem, spoluvlastníků domu a nemůže proto býti zbaven správcovství společného domu pouhým prohlášením žalobkyně, která nemá většinu podílů společné věci, když o zřízení správce spoluvlastníci se dohodli a osoba správce byla ustanovena soudcem. Správně usoudily nižší soudy, že žalovanému správci schází pasivní legitimace k tomuto sporu, poněvadž žalobkyně musila by se domáhati zrušení společné správy domu žalovanému svěřené nikoli výpovědí nebo žalobou proti správci soudem ustanovenému, nýbrž žalobou proti spoluvlastníkům domu Václavu a Růženě K-ovým. Dovolání pro nesprávné právní posouzení věci jest proto neopodstatněno a nebylo mu vyhověno. Pokud by žalobkyni šlo snad jen o to, by místo dosavadního správce byl ustanoven správce jiný, bylo by o tom rozhodnouti v řízení nesporném.

Čís. 13091.

Jen naturální vlastník může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák., a může také propůjčiti jinému právo užívání nebo požívání.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1933, Rv I 2056/33.)

Žalobkyně domáhala se na žalované vyklizení bytu. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, nevzavše za opodstatněnou námitku žalované, že jí bylo k bytu propůjčeno doživotní právo užívací.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v